

állam veretéseinek lehetőségét teszi kérdésessé. Az egyéj birtok
 stításának felféltetete az egyéj közigazgatás egyéjjes helyemi
 alapja. A demokri socializmus ^{demokratikus} teljes politikai egyéjjet
 mefőnemtette, de a sakoréri pluralizmust, amely a specialis
 táke korában igen erőtéljes, a tudomány fejteje nélkül
 mefőnemtetni nem lehet. A tudomány a sakigazgatásnak ná
 más ~~probléma~~ kérdéseinek faglakorott, a közigazgatás átfagó
 problémáinak vizsgálataonk aronban Nemetonográfiában még nem
 faglakorott, amióta az új fejtejedés a régi medetből kilépett.
 Éh a mefőllapítás az amerikai iradalomra nem talál, ment az
 Különösen 1921. óta, éh a közigazgatásnak éh en erektél az
 új problémáinak vetete ná magát. He, kell aronban illapita
 találni az új amerikai eredmények figyelembe vetelének

Rátged erutain aronnak az akonak vizsgálataja ter
 át, amelyek a kutató közigazgatási kutatást akadályozák.
 Minden kutatóhoz önkéjes, hogy annak tárgya korifer
 séjít Nemetonográfiában is egyre jobban korlátotnak. Már az állá
 tónak jászabályok is szabályotok egy rénet sem tesik köré.
 Körtök nem egy fontosat elvornak a nyilvánosság elöl. De a
 silypont a töményről is rendetéről egyre inkább a konkrét
 interkedésre talolják át, amit aronban csak a hivatalos ira
 tok tanulmányozása útján lehet mefőismerni. Nygyaner vonat
 tok gyakoran a közigazgatás birtokában levő egyéj adatok,
 ténymegidapító jelentések, statistikák koriferhetőségére.
 Amíg aronban a kutatót a gyakorlati közigazgatás mint külső
 emberként kereti, az neheren fag kutatásd tárgyjához korifer
 ni is így a tudomány is a közigazgatás helyemi kapcsolataival
 önkéjes kifejledését a közigazgatás mefő tudja akadályozni. Éh
 intenzív az állapot, amelyhez a magyar kutató helyrete
 sokban hasonló, mint új probléma nem eretrad-esetre való
 mefőoldást, hanem intermejnys orabályozást kíván.

A közigazgatástudományi kutatás ^{intenzív} ~~intenzív~~ aronban az állá
 nem csak az kell, hogy a kutatók a gyakorlati közigazgatásba
 kelle bepillantást nyerjenek, hanem az is, hogy olyan erőt
 fordítsanak a helyemi szinterére, amely alkalmas annak a
 tudományos öntudat már mefő törtent nétdarabolódásának
 mefőnemtetésére. A közigazgatástudomány nem lehet egy új tudo
 many a közigazgatással ~~to~~ eddi faglakoró tudományok mellett,
 sem eretnek a tudományoknak egy rénerü önéjese. A közigza
 gatás maga oly sakritu jelenség, hogy egyetlen tudományonk nem
 meríteti kiféret különörö eleméi öminti tudományok analitika
 nek a tárgya. A közigazgatástudományi kutatás erőt nem az ada
 lisérü való lemondást jelenti, hanem a törekvést az analitika
 építet szinterére.

A sinteris mindig a naktudományokból indul ki. A közigazgatásstudományi kutatás elsősorban a közigazgatásstudományból indulhat ki, amelynek a közigazgatással tárgyunkkal fogva leggyakoribb kapcsolatunk. Kétségtelen, hogy sem a jogtudományok, sem más tudományok nincs a közigazgatásról szóval mondogatni. A jogtudományok a közigazgatásban a 14. században a jogállam eszméjének kiéléséből, némelyek szerint a liberális jogállam megrögzött eszméjéből, a liberális jogállam megalapozásából, amelynek a nemzeti, szociális eszmék, és a jogállam mindenképpen való illétéssége ~~az~~ az alapvető jelölődött ki, hogy a jog az ember élet minden dőjében szerepet játszik. A közigazgatásnak ehhez meg az is hozzájárul, hogy maga a közigazgatás nevére is a jog hova kerül. Az a helyre azonban, amelyben a nemzeti jogtudomány jelenlegi helyzetében a jogállamról és a közigazgatásstudományi kutatás új irányításáról van szó. A jogi pozitívizmus, amely a jogszabályok adnak tudomány keretét a kapcsolatot a társadalmi adottságokkal, amelyeket a jogszabályok vonatkoznak, és amelyeket az állam általános alapként tekint a közigazgatási jog terén sem állhat meg elégedetten a közigazgatási jog dogmatika sokaság tárgyival, hanem a normatív körön túl, magának a közigazgatásnak megértésére fog igyekezni eljutni. A közigazgatási jogi kutatásnak közigazgatásstudományi kutatással való különlegetesére a modern jogtudomány talaján teljesen elő van készítve!

A másik tanulmány, amelyre a figyelmet felhívni ösztönöz, Hans Frank hivatalos miniszterének, az Akademie für Deutsches Recht elnökének Technik des Staates című előadása a közigazgatási reform, és a közigazgatásstudományi alapelvéről. A tudomány emberének meggyőző hatékonyan a jogszabályok emberének a felfogását is.

Az állam veretéseinek szükségessége van arra, hogy céljait meg tudja valósítani. A módok, ahogyan ezt eléri, lehetnek az államtechnikájának nevére. A közigazgatás az államnak az a funkciója, amelyben a technika a legfontosabb.

Régi tapasztalat, hogy az államunkat melyre hatóan közigazgatásunkban, mint a közigazgatási jog, és azt jelenti, hogy az államot érintő mélyreható történelmi hatalmunk után is a közigazgatási rutin sokáig változatlanul folytatódik. A politikai és szociális új nézetek is először az állam veretéseitől, a politikai eszmények és azoktól csak lassan hatolnak le a közigazgatás alá az új nézetek.

Az államtechnikájának lépést kell tartania az állam politikai

teljesen egyetértenek. Így a párt tudja az állam technikája
egyöntetű átalakítását is biztosítani akként, hogy annak
központjában ne az ipásheli aktaérdekek, hanem a közvetlen
életalakítás legyen.

A hivatásos körművelés nélkülözhetetlen és az is faj ma-
radni. De át kell lépni a mai feladatokra, az állam mai
technikájára. Ma az európai államokban az egyéni törvény
elég nélkülözhetetlen, hogy az állam technikája a mai köve-
telmények színvonalán legyen.

Ezeknek az elveknek tisztázása után Frank is arra a
következtetésre jut, hogy szükség van az állam technikájának
tudományára. Ennek feladata, hogy mindent vizsgáljon, ami az
állami gépezet ~~és~~ működésével összefügg. És a legtöbb, és helyes
közigazgatási jog. Ezekkel az átfogó problémákkal eddig kevésbé
foglalkoztak. Nem várhatunk semmit attól, ha a népi fonalakat
a természeti törvényeket a hatalás feltételei, ^{és} a népi fonalakat
derésünk főformáit is át gondolunk. „ny. kell. állami beren-
(paraz induktív)”

Az új közigazgatástudomány legjelentősebb német terméke-
nek tekintik Forsthef-nak „Die Verwaltung als Leistungsträger” c.
művét, amelyet a következő cikk ismertett.

Magyar Lottán